

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 grudnia 2000 r.

w sprawie kas rejestrujących.

(Dz. U. Nr 121, poz. 1295)

Na podstawie art. 29 ust. 3 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076, z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100 oraz z 2000 r. Nr 68, poz. 805 i Nr 105, poz. 1107) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W okresie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. obowiązek ewidencjonowania obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących, zwany dalej "ewidencjonowaniem", dotyczy podatników, którzy nie byli przed tym okresem zobowiązani do rozpoczęcia ewidencjonowania i jednocześnie, u których wysokość obrotów osiągniętych z działalności określonej w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym, zwanej dalej "ustawą", w ciągu 2000 r. przekroczyła kwotę 40.000 zł.

2. Obowiązek ewidencjonowania bez względu na osiągniętą wielkość obrotu dotyczy również podatników kontynuujących po dniu 1 stycznia 2001 r. działalność, o której mowa w art. 29 ust. 1 ustawy, którzy byli obowiązani do rozpoczęcia ewidencjonowania przed tą datą, z uwzględnieniem obowiązujących w tym okresie przepisów o terminach instalowania poszczególnych kas przez podatników.

3. Podatnicy, o których mowa w ust. 1, obowiązani są do rozpoczęcia ewidencjonowania od dnia 1 marca 2001 r., z zastrzeżeniem § 4.

§ 2. Podatnicy, o których mowa w art. 29 ust. 2c ustawy, osiągnięty obrót ewidencjonują jako obrót zwolniony od podatku.

§ 3. W przypadku podatników, którzy nie byli obowiązani przed dniem 1 stycznia 2001 r. do rozpoczęcia ewidencjonowania i jednocześnie nie przekroczyli w 2000 r. kwoty obrotu, o której mowa w § 1 ust. 1, a którzy w trakcie 2001 r. przekroczą tę kwotę, obowiązek rozpoczęcia ewidencjonowania powstaje po upływie dwóch miesięcy, licząc od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło przekroczenie kwoty obrotu w wysokości 40.000 zł z działalności, o której mowa w art. 29 ust. 1 ustawy.

§ 4. 1. Podatników opłacających podatek dochodowy w formie karty podatkowej:

1) wymienionych w art. 14 ust. 1b pkt 1 ustawy, objętych obowiązkiem ewidencjonowania na podstawie § 1 ust. 1 - zwalnia się z obowiązku ewidencjonowania w okresie do dnia 30 czerwca 2001 r.,

2) wymienionych w art. 14 ust. 1b pkt 2 ustawy, zwolnionych od podatku na podstawie art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy - zwalnia się z obowiązku ewidencjonowania w okresie do dnia 31 grudnia 2001 r., z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Do podatników, o których mowa w art. 14 ust. 1b pkt 1 ustawy, nie objętych obowiązkiem ewidencjonowania na podstawie § 1 ust. 1, przepis § 3 stosuje się odpowiednio.

3. Podatnicy, o których mowa w art. 14 ust. 1b pkt 2 ustawy, korzystający w 2001 r. ze zwolnienia od podatku na podstawie art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy mają obowiązek rozpoczęcia ewidencjonowania w przypadku rezygnacji lub utraty prawa do tego zwolnienia. Obowiązek rozpoczęcia ewidencjonowania powstaje po upływie dwóch miesięcy, licząc od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym podatnik przekroczył w 2001 r. kwotę obrotów w wysokości 40.000 zł z działalności, o której mowa w art. 29 ust. 1 ustawy, nie wcześniej jednak niż pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym podatnik złożył rezygnację ze zwolnienia lub utracił prawo do zwolnienia.

4. Do podatników opłacających podatek dochodowy w formie karty podatkowej, innych niż wymienieni w ust. 1-3, stosuje się odpowiednio przepisy § 3 i § 5.

§ 5. Podatnicy rozpoczynający wykonywanie czynności, o których mowa w art. 2 ustawy (w tym opłacający podatek dochodowy w formie karty podatkowej), w okresie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. obowiązani są do rozpoczęcia ewidencjonowania z dniem przekroczenia kwoty obrotu z działalności określonej w art. 29 ust. 1 ustawy w wysokości 20.000 zł.

§ 6. 1. W okresie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. zwalnia się z obowiązku ewidencjonowania następujących podatników świadczących:

- 1) usługi łączności,
- 2) usługi komunalne materialne, z wyłączeniem:
 - a) sprzedaży gazu płynnego,
 - b) usług w zakresie prania, chemicznego czyszczenia i farbowania oraz prasowania i maglowania,
- 3) usługi niematerialne, z wyłączeniem usług hotelarskich i turystycznych.

2. Zwolnienie określone w ust. 1 stosuje się, jeżeli udział wartości tych usług w 2000 r. był wyższy od 70% ogólnego obrotu podatnika z tytułu działalności wymienionej w art. 29 ust. 1 ustawy.

§ 7. Podatnicy prowadzący sprzedaż gazu płynnego, świadczący usługi przewozów pasażerskich w samochodowej komunikacji podmiejskiej i międzymiastowej, są obowiązani do rozpoczęcia ewidencjonowania od momentu dokonania pierwszej sprzedaży, o której mowa w art. 29 ust. 1 ustawy.

§ 8. W okresie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. zwalnia się z obowiązku ewidencjonowania czynności wymienione w załączniku do rozporządzenia.

§ 9. W terminach wynikających z § 1 ust. 3, § 3-5 i § 7 podatnicy są obowiązani rozpocząć ewidencjonowanie przy zastosowaniu, co najmniej 1/5 (w zaokrągleniu w górę do liczb całkowitych) liczby kas, która została zgłoszona przez podatnika w urzędzie skarbowym, we wszystkich miejscach sprzedaży i świadczenia usług, na dzień rozpoczęcia ewidencjonowania. Od pierwszego dnia, każdego następnego miesiąca podatnicy obowiązani są wprowadzić do ewidencjonowania kolejne kasy, w liczbie nie mniejszej niż liczba kas zainstalowanych w pierwszym miesiącu ewidencjonowania.

§ 10. 1. Odliczenie, o którym mowa w art. 29 ust. 2b ustawy, zwane dalej "odliczeniem", może być dokonane w rozliczeniu podatku od towarów i usług za miesiące następujące po miesiącu, w którym rozpoczęto ewidencjonowanie. Podstawą do odliczenia jest dowód zapłaty całej należności za kasę rejestrującą.

2. Kwota dokonanego w danym miesiącu odliczenia, z tytułu nabycia kas rejestrujących, nie może być wyższa od kwoty różnicy między podatkiem należnym a naliczonym, w rozumieniu art. 19 ust. 1, 2 i 2a ustawy. W przypadku określonym w art. 21 ust. 2 ustawy, gdy podatnik wykazuje różnicę podatku do zwrotu, kwota odliczenia zwiększa kwotę tej różnicy podatku w trzech częściach miesięcznych, różniących się między sobą nie więcej niż o 1 zł.

§ 11. 1. Dokonanie odliczenia następuje pod warunkiem złożenia przez podatnika w urzędzie skarbowym, przed terminem rozpoczęcia ewidencjonowania, pisemnego oświadczenia o liczbie kas i miejscu (adresie) ich używania do ewidencjonowania.

2. Odliczenia mogą dokonać podatnicy, którzy rozpoczną ewidencjonowanie nie później niż w obowiązującym ich terminie, przy użyciu kas rejestrujących spełniających określone odrębnymi przepisami kryteria i warunki techniczne, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące, oraz warunki stosowania tych kas przez podatników.

3. Podatnicy obowiązani są do zwrotu odliczonych lub zwróconych im kwot wydatkowanych na zakup kas rejestrujących w przypadku, gdy w okresie trzech lat od dnia rozpoczęcia ewidencjonowania:

- 1) zaprzestaną ich używania,
- 2) zaprzestaną działalności,
- 3) nastąpi otwarcie likwidacji,
- 4) zostanie ogłoszona upadłość,
- 5) nastąpi sprzedaż przedsiębiorstwa lub zakładu (oddziału) samodzielnie sporządzającego bilans.

4. Obowiązek, o którym mowa w ust. 3, powstaje po upływie 30 dni od dnia, w którym powstały okoliczności uzasadniające dokonanie zwrotu.

§ 12. Przepis § 10 ust. 1 i § 11 stosuje się odpowiednio do zwrotu kwoty, o której mowa w art. 29 ust. 2c ustawy.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

Minister Finansów: w z. J. Rudowski

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 2000 r. (poz. 1295)

**WYKAZ CZYNNOŚCI ZWOLNIONYCH DO DNIA 31 GRUDNIA 2001 R. Z
OBOWIĄZKU EWIDENCJONOWANIA PRZY ZASTOSOWANIU KAS
REJESTRUJĄCYCH**

1. Sprzedaż towarów i świadczenie usług na rzecz pracowników podatnika.
2. Świadczenie usług, o ile łącznie zostaną spełnione następujące warunki:¹⁾
 - 1) każda sprzedaż usług na rzecz osób fizycznych nie prowadzących działalności gospodarczej oraz osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą w formie indywidualnych gospodarstw rolnych jest przez podatnika dokumentowana fakturą, w której zawarte są m.in. dane identyfikujące odbiorcę oraz jego podpis,
 - 2) liczba wszystkich dokonanych operacji sprzedaży usług, o których mowa w pkt 1, w 2000 r. nie przekroczyła 50, przy czym liczba odbiorców tych usług będących osobami fizycznymi nie prowadzącymi działalności gospodarczej oraz osobami fizycznymi prowadzącymi działalność gospodarczą w formie indywidualnych gospodarstw rolnych w tym okresie była mniejsza niż 20.²⁾
3. Sprzedaż nieruchomości, sprzedaż towarów w systemie wysyłkowym (pocztą lub przesyłkami kurierskimi) oraz świadczenie usług, za które to czynności zapłata w całości następuje za pośrednictwem poczty lub banku na rachunek bankowy podatnika, z wyłączeniem płatności dokonywanych czekiem, bankową kartą płatniczą lub kredytową, a z tych dowodów zapłaty jednoznacznie wynika, jakiej konkretnie transakcji zapłata dotyczyła.^{1), 3)}
4. Świadczenie usług niematerialnych, z wyłączeniem usług hotelarskich i turystycznych.
5. Sprzedaż dokonywaną przy użyciu urządzeń służących do automatycznej sprzedaży towarów, z wyjątkiem sprzedaży paliw płynnych.
6. Przyjmowanie przez rewizorów należności związanych z wykonywaniem usług przewozu osób, a w przypadku transportu kolejowego - również przez konduktorów.
7. Świadczenie usług finansowych, pocztowych i kurierskich, telekomunikacyjnych, dostaw wody i ciepła, gazu przewodowego, energii elektrycznej, usług odprowadzania i oczyszczania ścieków, usuwania śmieci i nieczystości, usług kominiarskich, a także innych usług komunalnych materialnych, z wyłączeniem sprzedaży gazu płynnego, oraz usług w zakresie prania, chemicznego czyszczenia i farbowania oraz prasowania i maglowania.
8. Usługi weterynaryjne oraz usługi związane z chowem i hodowlą zwierząt.
9. Sprzedaż biletów komunikacji lotniczej.
10. Czynności wymienione w art. 2 ust. 2 i 3 ustawy.

¹⁾ Nie dotyczy podatników, którzy rozpoczęli ewidencjonowanie tych usług (sprzedaży towarów) przed dniem 1 stycznia 2001 r.

²⁾ Dotyczy również podatników rozpoczynających w 2001 r. wykonywanie czynności, o których mowa w art. 2 ustawy, jeżeli do końca roku 2001 podatnik spełni warunki, o których

mowa w pkt 2 załącznika, z tym, że w przypadku podatników rozpoczynających wykonywanie czynności w drugiej połowie 2001 r., jeżeli liczba operacji sprzedaży tych usług do końca roku nie przekroczy odpowiednio 25, a liczba odbiorców tych usług 10.

³⁾ W zakresie sprzedaży wysyłkowej towarów korzystanie ze zwolnienia możliwe jest tylko przez podatników, którzy niezależnie od innych wymogów dotyczących zwolnienia z ewidencjonowania prowadzą szczegółową ewidencję dowodów zapłaty, na podstawie, której można ustalić również dane (w tym adres) osoby fizycznej nie prowadzącej działalności gospodarczej lub osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą w formie indywidualnego gospodarstwa rolnego, na rzecz, której dokonano wysyłki towarów.